

สภาพการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ของพนักงานขนย้ายสินค้า

Working Conditions and Risk Behaviors Related to Occupational Accidents Among Material Handling Operators

จุฬาtip รัตนอนุ, ธนาี แก้วธรรมานุกูล, วรารณ์ เลิศพูนวิไลกุล

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Jutatip Rattanaanu, Thanee Kaewthummanukul, Waraporn Lertpoonwilaikul

Faculty of Nursing, Chiang Mai University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงาน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน อุบัติเหตุจากการทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างอุบัติเหตุจากการทำงานกับปัจจัยต้านภัยภาพการทำงานและการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานขนย้ายสินค้าในสถานประกอบกิจการขนส่งสินค้า จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ราย ควบรวมชื่อผู้ตั้งแต่งเดือนธันวาคม 2552 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 ผลการวิจัย พบว่า สถานประกอบการที่มีห้องแม่ค้าและห้องซ่อมบำรุงอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 46.38 ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ไทยรวมของกลุ่มห้องซ่อมบำรุงอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 15.97 และระดับปานกลาง ร้อยละ 70.06 สำหรับอัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มห้องซ่อมบำรุงสั้นที่สุดเพื่อเริ่มการทำงานจนถึงปีชุดบัน ร้อยละ 73.03 และในช่วง 3 เดือนที่ล่าสุด ร้อยละ 38.16 นอกจากนี้พบว่า ทั้งสภาพการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($OR = 2.03, p < .05$ และ $OR = 1.87, p < .05$ ตามลำดับ) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า สภาพการทำงานยังมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และพนักงานที่มีความสัมพันธ์กับการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้น พยาบาลควรเฝ้าระวังเน้นย้ำและทิมงานด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ตรวจสอบหนังสือหวานสำหรับในการอ่านและเรียนให้พนักงานมีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยยิ่งขึ้นกับการปรับเปลี่ยนสภาพการทำงานให้มีความปลอดภัย เพื่อบังคับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงาน

คำสำคัญ : ความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมเสี่ยงในการทำงาน อุบัติเหตุจากการทำงาน

Abstract

The main purposes of this study were to examine working conditions, risk behaviors, occupational accidents, and relationship between occupational accidents and working conditions and risk behaviors related to occupational accidents among 304 material handling operators in goods transport industry, Chiang Mai province. Data collection was conducted during December, 2009 to

January, 2010. The main results demonstrated that working conditions was at high-risk level (46.38%). Regarding risk behaviors related to occupational accidents, 15.97% had high level of the overall risk behaviors and 70.06% had moderate level of the overall risk behaviors. The rate of occupational accidents among workers since they started working until present was 73.03% and during the last three months was 38.16%. In addition, both overall working conditions and overall risk behaviors were significantly associated with occupational accidents ($OR=2.03$, $p<.05$ and $OR=1.87$, $p<.05$, respectively). The findings of this study indicated that working conditions still presented risk of occupational accidents and some workers had risk behaviors which might lead to occupational accidents. Occupational health nurses and occupational health and safety team should be aware of the importance of promoting safe work behaviors along with improving working conditions to ensure safety for workers.

Keywords: Occupational Safety, At-risk behavior, Occupational Accidents

บทนำ

สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและพฤติกรรมเสี่ยงของคนทำงานเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของคนทำงานในสถานประกอบกิจการ^{1,2} จากการศึกษาสภาพแวดล้อมในสถานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการชนข่ายสินค้าในคลังสินค้า พบว่า มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมในสถานที่ก่อสร้าง³ หน่วยงานด้านการบริหารสุขภาพ และความปลอดภัยในการทำงานของประเทศไทย สหรัฐอเมริกา (Occupation Safety and Health Administration [OSHA]) จึงได้จัดให้สถานประกอบกิจการเกี่ยวกับการชนข่ายสินค้าในคลังสินค้า เป็นสถานประกอบกิจการที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานโดยสาเหตุสำคัญของอุบัติเหตุจากการทำงานที่พบ ได้แก่ อุบัติเหตุจากการใช้รถยก (fork lift) และ กองสินค้าที่วางไม่เป็นระเบียบหล่นใส่⁴ จากสถิติแรงงานไทยที่ทำงานในประเทศไทยหันพนวณว่า สถานประกอบกิจการชนสิ่งสินค้าเป็นสถานประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ อุบัติเหตุจากการยก

อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่นับหรือบนตัวบัน ถูกสิ่งของมีคมแทง บาดหรือเสียดสี จะเห็นได้ว่าผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเกี่ยวกับการชนข่ายสินค้าในคลังสินค้า มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน สำหรับในประเทศไทยสอดคล้องประสบอันตรายจากการทำงานของกองทุนเงินทดแทน ไม่มีการจำแนกชัดเจนว่าสถานประกอบกิจการชนสิ่งสินค้า มีการประสบอันตรายจากการทำงานเท่าใด *

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของหนังงาน โดยเน้นเฉพาะแผนกรับสินค้าต้นทาง แผนกรับสินค้าปลายทางและแผนกคลังสินค้า ของสถานประกอบกิจการชนสิ่งสินค้าแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อ弄จากแผนกตั้งกล่าวมีสภาพการทำงานที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ อุบัติเหตุจากการใช้รถยก (fork lift) การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และ กองสินค้าที่วางไม่เป็นระเบียบหล่นใส่ และมีการใช้แรงงานจำนวนมากในการทำงาน ทำให้มีแนวโน้มต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้สูง อีกทั้งจากการทบทวน

แนวคิดและอุดมถุกที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุจาก การทำงาน พบว่า สภาพการทำงานและการกรุณาทำที่ไม่ ปลอดภัยหรือพฤติกรรมเสี่ยงจากการทำงานมี ความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุ ผู้วิจัย จึงมองเห็น ความจำเป็นที่จะศึกษาสภาพการทำงานและพฤติกรรม เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานขน ข้ามสินค้าในสถานประกอบกิจการชนส่งสินค้า เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดบริการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมต่อไป

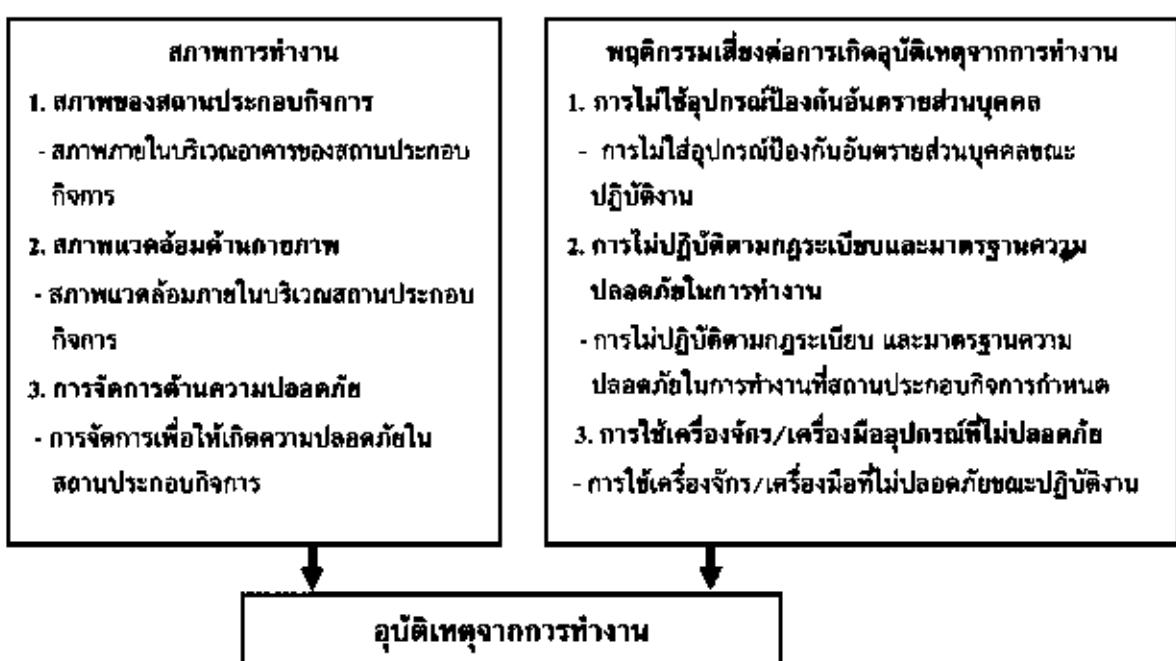
วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาสภาพการทำงาน พฤติกรรมเสี่ยง ต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน และอุบัติเหตุจากการ ทำงานของพนักงานขนข้ามสินค้า
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพการ ทำงาน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการ

ทำงาน และอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานขนข้าม สินค้า

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ก่อสำหรับ สภาพการทำงาน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุเป็นสาเหตุหลัก สำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งสภาพการ ทำงาน หมายถึง สภาพของสถานประกอบกิจการ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ และการจัดการด้านความ ปลอดภัย ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงหรือการกระทำการที่ไม่ ปลอดภัย หมายถึง การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วน บุคคลขณะปฏิบัติงาน การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและ มาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน และการใช้ เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ไม่ปลอดภัย ดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (descriptive correlation research) โดยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2552 และได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2552 ถึงเดือนมกราคม 2553

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานข่ายสินค้าที่ปฏิบัติงานแผ่นกรันสินค้าต้นทาง แผ่นกรันสินค้าปลายทาง และแผ่นกลังสินค้า จำนวน 304 คน ในสถานประกอบกิจการชนสังสินค้านาฬิกาลงที่มีการใช้ระบบการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 1 โรงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) เครื่องมือตรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้านเสียงและแสงที่มีผลการรับรองมาตรฐานสากล และการสอบเทียบความถูกต้องของเครื่องมือ (basic calibration) ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) แบบสัมภาษณ์สภาพการทำงาน พฤติกรรมเสียงต่อการเก็บอุบัติเหตุ จากการทำงาน และอุบัติเหตุจากการทำงานสร้างขึ้นจาก การทบทวนวรรณกรรม แบบสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามชื่อเสนอแนะและหาตัวชี้วัดความถูกต้อง (content validity index [CVI]) ได้เท่ากับ 0.98 แบบสัมภาษณ์ได้นำไปทดสอบใช้กับพนักงานข่ายสินค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับอุบัติเหตุจำนวน 10 ราย ในสถานประกอบกิจการชนสังสินค้าแห่งหนึ่งในจังหวัดลำพูน จากนั้นนำมาคำนวณหาความสอดคล้องภายใน ชี้แบบสัมภาษณ์ในส่วนของสภาพการทำงานโดยรวมได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ส่วนแบบสัมภาษณ์ในส่วนของพฤติกรรมเสียงต่อการ

เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานโดยรวม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมเสียงต่อการเก็บอุบัติเหตุจากการทำงาน และอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลสภาพการทำงานแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และ 2) ข้อมูลจากการตรวจวัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ เสียงและแสงสว่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ และผลลัพธ์โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานการตรวจวัดด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน และสว่าง เสียง ปี พ.ศ.2549 ของกระทรวงแรงงาน⁷ และความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงานกับอุบัติเหตุจากการทำงาน และพฤติกรรมเสียงต่อการเก็บอุบัติเหตุจากการทำงานกับอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติการถดถอยโลจิสติกส์ (logistic regression)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.26 มีอายุ 19-29 ปี อายุเฉลี่ย 31 ปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.93 มีสถานภาพสมรส สูง ร้อยละ 57.24 มีระดับการศึกษาประถมศึกษาและไม่ได้เรียนหนังสือ มีรายได้เฉลี่ย 6,700 บาทต่อเดือน และร้อยละ 62.17 มีประสบการณ์ทำงาน 3 เดือนถึง 5 ปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10.53 มีโรคประจำตัว โดยโรคประจำตัวที่พบ เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบหลอดเลือดและหัวใจ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเข้ามาในการทำงานต่อสัปดาห์ ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 48-89 ชั่วโมง จำนวนเข้ามาในการทำงานเฉลี่ย 58.01 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยยกเว้นตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.74) ทำงานมากกว่า 48

ข้าไม่งต่อสัปดาห์และมีเพียงร้อยละ 5.26 ที่ทำงานน้อยกว่า 48 ข้าไมงต่อสัปดาห์

2. สภาพการทำงาน

สภาพการทำงานเป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพการทำงานในสถานประกอบกิจการซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.38 เห็นว่าสภาพการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ส่วนสภาพการทำงานรายด้าน กกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.12-47.04 เห็นว่า สภาพของสถานประกอบกิจการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการจัดการด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับเสี่ยงสูง จากการตรวจวัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ผลการตรวจระดับความเข้มแสงสว่างในบริเวณที่ทำงานในแผนกรับสินค้าปลายทาง ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 จุด (ร้อยละ 42.86) และในแผนกคลังสินค้าไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 จุด (ร้อยละ 100) ส่วนในแผนกรับสินค้าด้านทางฝ่ายเดียวกันๆ ทุกจุด (ร้อยละ 100) ส่าหรับผลการตรวจระดับเสี่ยงในบริเวณที่ทำงานทั้งสามแผนก พบว่าผ่านเกณฑ์ทุกจุด (ร้อยละ 100)

3. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

การศึกษาครั้งนี้จำแนกข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่ได้จากการสัมภาษณ์ เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับสูง ปานกลางและต่ำ โดยพบว่า กกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 70.06 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.79 มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาพหุติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานรายด้าน พบว่า กกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 68.42 มีพฤติกรรมเสี่ยงต้านการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลางและร้อยละ 8.88 มีพฤติกรรมเสี่ยงตั้งกล่าวอยู่ในระดับสูง ด้านการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานความ

ปลอดภัย พบว่า กกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 69.41 มีพฤติกรรมเสี่ยงตั้งกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.13 มีพฤติกรรมเสี่ยงตั้งกล่าวอยู่ในระดับสูง ส่าหรับด้านการใช้เครื่องจักรรื้อเครื่องมือที่ไม่ปลอดภัย พบว่า กกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.09 มีพฤติกรรมเสี่ยงตั้งกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 20.40 มีพฤติกรรมเสี่ยงตั้งกล่าวอยู่ในระดับสูง

4. อุบัติเหตุจากการทำงาน

การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง พนักงานกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 73.03 มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงานจนถึงปัจจุบัน และกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 38.16 มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ส่าหรับระดับความรุนแรงของอุบัติเหตุ จากการทำงานในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 98.28 ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ต้องหยุดงาน โดยกิจกรรมขณะได้รับอุบัติเหตุ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นขณะยก/ขยับสินค้าด้วยมือ (ร้อยละ 93.11) สังเกตุของ การเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการยกของหนัก (ร้อยละ 86.21) สังเกตุการบาดเจ็บส่วนใหญ่เกิดจากการปัดเศษยกตัวเนื้อ (ร้อยละ 81.80) ส่วนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ ได้แก่ หลัง (ร้อยละ 71.55) ส่าหรับการดูแลหลังได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า ไม่ได้รักษาปล่อยให้หายเอง ร้อยละ 50.39

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานกับอุบัติเหตุจากการทำงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงานและการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง นับตั้งแต่เริ่มทำงานจนถึงปัจจุบัน พบว่า สภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($OR=2.03$, $p < 0.05$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ

เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน และการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบร้า 乎ดติกรุณเมืองที่ของการเกิดอุบัติเหตุ จากการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($OR=1.87$, $p<0.05$)

อภิปราชผล

ข้อค้นพบจากการศึกษาสภาพการทำงาน พบร้า สภาพการทำงานโดยรวมตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับเสียงสูงกว่าร้อยละ 46.38 และคงว่าสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการยังมีความเสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.39-69.41 เห็นว่าสภาพของชั้นวางสินค้าไม่มั่นคง/แข็งแรง และอุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้า และสภาพแหน่งรองรับสินค้าชำรุด เมื่อพิจารณาสภาพการทำงานรายด้าน ดือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบร้า กกลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 53.95-59.21) เห็นว่าบริเวณที่ทำงานมีเสียงดังก่อให้เกิดความรำคาญ และบริเวณที่ทำงานมีอากาศร้อนอบอ้าว และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 13.16 เห็นว่าบริเวณที่ทำงานมีแสงสว่างไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และด้านการจัดการความปลอดภัย พบร้า กกลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.96-72.07) เห็นว่าสถานประกอบกิจการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแก่พนักงานอย่างไม่เพียงพอ ไม่ได้จัดทำป้ายเตือน/เครื่องหมายแสดงบริเวณพื้นที่อันตรายให้พนักงานหรือป้ายพิกัดผู้คนที่รอดไฟฟ้า ลิฟท์สามารถยกได้ติดไว้ที่รอด และไม่มีคู่มือการใช้งาน และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า/รถยกและลิฟท์สำหรับพนักงาน ถึงแม้ว่าข้อค้นพบดังกล่าวเป็นเพียงการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง แต่ก็สะท้อนให้เห็นว่าสภาพการทำงานในสถานประกอบกิจการยังมีความเสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงาน ส่วนข้อค้นพบจาก การสำรวจสถานประกอบกิจการของผู้วิจัยพบว่า สภาพของสถานประกอบกิจการ เช่น รถไฟฟ้าและลิฟท์ รถยกตัวอย่างที่มีอายุเท่ากับหรือต่ำกว่า 30 ปีและสูงกว่า 30 ปี มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้

ลิฟท์ แผ่นรองรับสินค้าและชั้นวางสินค้าบางส่วนมีสภาพชำรุดแต่ยังคงใช้งานอยู่ และจากการตรวจวัดสีภาพแวดล้อมทางกายภาพในบริเวณที่ทำงาน พบร้า ระดับความเข้มของแสงสว่างในแผนกรับสินค้าปลายทาง และแผนกตั้งสินค้าไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงแรงงานด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง เสียง ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 11 จุด (ร้อยละ 44.00) จากจำนวนการตรวจวัดทั้งหมด 25 จุด ส่วนผลการตรวจวัดระดับเสียงพบว่าผ่านเกณฑ์ทุกจุด (25 จุด) จากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ยกเว้นผลการตรวจวัดระดับเสียง ถึงแม้ว่าระดับเสียงในบริเวณที่ทำงานจะผ่านเกณฑ์มาตรฐานทุกจุด แต่มีบางจุดที่ระดับเสียงอยู่ในช่วงที่ต้องห้ามสูง ตือ 79.5-84.2 dB(A) ซึ่งอาจรบกวนสมรรถภาพการทำงานหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่พนักงานได้

ข้อค้นพบด้านพฤติกรรมเสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบร้า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 70.06 มีพฤติกรรมเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ทึ่งนี้อาจเนื่องจากสถานประกอบกิจการมีการดำเนินการหรือมีนโยบายด้านความปลอดภัยในการทำงาน เช่น มีการอบรมด้านความปลอดภัยก่อนการปฏิบัติงานและเป็นประจำทุกปี ให้กับพนักงาน อีกทั้งวิธีการรวมรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์ โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นประเด็นที่อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ให้ห้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงได้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างก่อสร้างในสาม มีพฤติกรรมเสียงอยู่ในระดับปานกลาง นอกเหนือนี้ยังมีปัจจัยด้านบุคคลที่อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสียงของคนทำงาน เช่น ระดับการศึกษา อาชีวะ^{4,5} ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบว่า สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาเท่ากับหรือต่ำกว่าประถมศึกษาและสูงกว่าระดับประถมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุเท่ากับหรือต่ำกว่า 30 ปีและสูงกว่า 30 ปี มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุภายในระดับปานกลาง

สำหรับอุบัติเหตุจากการทำงานพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 38.16 เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา พบว่า มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่ใกล้เคียงกัน แม้ว่าจะเป็นประเภทสถานประกอบกิจการที่แตกต่างกัน โดยพบอัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ร้อยละ 33.80-40.84^{10,11} ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถานประกอบกิจการชนิดสินค้าและโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราเป็นโรงงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน¹² แต่เมื่อพิจารณาด้วยลักษณะการเกิดอุบัติเหตุในโรงงานแปรรูปไม้ พบว่า เกิดจากหัดดูบาด/ทิ่มแทง หัดดูกะแทก/ชน และอวัยวะร่างกายที่ได้รับบาดเจ็บ ได้แก่ มือและนิ้วมือ ซึ่งต่างจาก การวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุเกิดจาก การยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก และอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด คือ หลัง ทั้งนี้อาจเนื่องจากความแตกต่างของบริบทของสถานประกอบกิจการ และสภาพการทำงานของสถานประกอบกิจการแต่ละแห่ง นอกเหนือไปจากการที่กลุ่มตัวอย่างเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน อาจเนื่องจากอุบัติเหตุของบุคคล เช่น อายุและประสบการณ์การทำงาน ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹³ โดยกลุ่มตัวอย่างใน การวิจัยครั้งนี้กว่าครึ่ง (ร้อยละ 55.26) มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.17 มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่สนับสนุนการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงานและอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานชนชั้ยสินค้าانبัต์ที่เริ่มทำงานจนถึงปัจจุบัน พบว่า สภาพการทำงานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับอุบัติเหตุจากการ

ทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($OR = 2.03, p < 0.05$) กล่าวคือ คนที่ทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีระดับเสี่ยงสูงจะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุมากกว่าคนที่มีระดับเสี่ยงต่ำ และผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานชนชั้ยสินค้า พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับอุบัติเหตุจากการทำงาน ($OR = 1.87, p < 0.05$) โดยคนทำงานที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับสูงจะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเป็น 1.87 เท่าของคนทำงานที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับต่ำ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องตามแนวคิดทฤษฎีที่ระบุว่า สภาพการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเป็นสาเหตุหรือส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน^{1,2}

นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังพบว่า การทำงานล่วงเวลา และโรคประจำตัวมีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ ($OR = 3.72, p < 0.05$ และ $OR = 13.52, p < 0.05$ ตามลำดับ) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.74) มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และกลุ่มตัวอย่างบางคนมีโรคประจำตัว เช่น โรคต้อเนื้อ/ต้อหิน โรคหัวใจ และโรคความดันโลหิตสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่า ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานอาจทำให้สภาพร่างกายเกิดความเหนื่อยล้า อ่อนเพลียจากการทำงานส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้^{14,15} และจากการบทวนวรรณกรรมที่พบว่า การมีโรคประจำตัว เช่น โรคต้อเนื้อ/ต้อหิน โรคความดันโลหิตสูง เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้¹⁶ เมื่อจากโรคต้อเนื้อ/ต้อหิน อาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการมองเห็นขณะ

ทำงาน ส่วนโรคหัวใจ และโรคความดันโลหิตสูง ทำให้คนทำงานต้องรับประทานยาเพื่อการรักษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยาดังกล่าวอาจทำให้เกิดผลข้างเคียง เช่น อาการวิงเวียนศีรษะ ง่วงซึม ทำให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้¹⁶

ข้อเสนอแนะ

พยาบาลอาชีวอนามัยที่ทำงานในการจัดบริการอาชีวอนามัยให้แก่พนักงานควรเน้นการส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย แก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พฤติกรรมเสี่ยงด้านการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานความปลอดภัย และการใช้เครื่องจักร/เครื่องมือที่ไม่ปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พนักงานที่ต้องทำงานล่วงเวลาและมีโรคประจำตัว

สำหรับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงสภาพการทำงานให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การจัดทำป้ายเตือนและเครื่องหมายแสดงบริเวณพื้นที่อันตรายให้พนักงานทราบ หรือ ติดป้ายบอกพิกัดหน้าห้องออกที่รอดอกให้เห็นชัดเจน การกำกับดูแลให้พนักงานปฏิบัติตามคุณมือความปลอดภัยและการบำรุงรักษาอุปกรณ์และแขนติดไฟฟ้า และการปรับปรุงความเข้มของแสงสว่างในบริเวณที่ทำงาน เป็นต้น

กิจกรรมภาษาไทย

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทสาขาสหเวชศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์บาลี ที่ศึกษาเรื่อง น้ำดื่มตัววิทยารัช มากวิทยาลัยเชียงใหม่

ເອກສານຂ້າງຂົງ

1. Heinrich HW, Petersen D & Roos N. Industrial accident prevention: A safety management approach. 5th ed. New York: McGraw-Hill; 1980.
 2. Reason. Human error: models and management. Journal of British Medical 2000; 320: 768-70.
 3. Camps Solicitors. Accidents at work. [online] 2008 [cited 2009 January 27]. Available from: <http://www.camplaw.co.uk/warehouse-construction.html>
 4. Occupational Safety and Health Administration [OSHA]. OSHA to start warehouse Hazard inspections. [online] 2004 [cited 2009 February 23]. Available from: <http://www.mmh.com/article/CA431800.html>
 5. กระทรวงแรงงาน. ความปลอดภัยในการประกอบอาชีพและการดูแลสุขภาพของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยหัวข้อความปลอดภัยและสุขศาสตร์ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี. (ออนไลน์). 2549 เผรีสิ่งได้จาก: <http://www.iosh.gov.tw/upload/netbook/foreign/960718-303.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล: 22 มกราคม 2552)
 6. สภิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน สำนักงานกองทุนเงินทดแทน อ้างใน ศูนย์ดิจิทัล กองทุนฯ ให้กับบุคลากร หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 7.

- กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกกล้อง; 2552.
7. กระทรวงแรงงาน. การกำหนดมาตรฐานในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง 2549 (ออนไลน์). 2549. เข้าถึงได้จาก: <http://www.oshthai.org/CmsLite/download/pdf/safetystaff.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล 28 มกราคม 2552)
8. Nouri J, Azadeh A & Fam IM. The evaluation of safety behavior in a gas treatment company in Iran. Journal of Loss Prevention in the Process Industries 2008; 21: 319–25.
9. ชุดima พื้นละม้าย. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในพนักงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2550.
10. นันทัศน์ คงนาค. ความถูกของอุบัติเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมประปามีชัยพารา (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
11. ศิริลักษณ์ คงสัตย์กุล. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานในโรงงานประปามีชัยพารา จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา; 2546.
12. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน. โครงการทดสอบยุทธ์บัติเหตุในสุขอนามัย กองกิจการที่ปรับเปลี่ยนอันตรายสูง 16 ประเภท. (ออนไลน์). 2546. เข้าถึงได้จาก: <http://www.geocities.com/udomlabour/safetywork1.htm> (วันที่ค้นข้อมูล: 28 กุมภาพันธ์ 2552).
13. Chau N, Gauchard GC, Siegfried C, Benamghar L, Dangelzer JL, Francais M, et al. Relationships of job, age, and life conditions with the causes and severity of occupational injuries in construction workers. Journal of Int Arch Occup Environ Health 2004; 77: 60–6.
14. Harrington JM. Health effects of shift work and extended hours of work. Journal of occupational environmental medicine 2001; 58: 68–72.
15. Wada K, Arimatsu M, Yoshikawa T, Oda S, Taniguchi H, Higashi T, et al. Factors on working conditions and prolonged fatigue among physicians in Japan. Journal of Int Arch Occup Environ Health 2008; 82: 59–66.
16. Jovanovic J, Jovanovic M, Kezunovic L, & Stojic M. Individual characteristics of workers involved in occupational accidents. Journal of Acta Medica Mediana. 2005; 4: 5–10.